Београд,

Мај 2005

АЛЕКСАНДАР НОВАКОВИЋ

ИДЕНТИТЕТ

(драма)

ЛИЦА:

ВИКТОР ПАМУКОВИЋ, симпатичан, средње висине и грађе, учитељ из Памбуковице, 30 година, носи свечани сако, кошуљу, панталоне, свечане колико му стандард дозвољава

МАРТА, висока, лепа, у хаљини припијеној уз тело, криминалне прошлости, помало набусита, 27 година, Ишкетова девојка
ИВАН-ИШКЕ, ситни криминалац, спортски обучен, висок, снажан, глупост му уништава мужевну лепоту, 30 година,болује од Туретовог синдрома
БОГДАН ВУКАЈЛОВИЋ, 50-ак година, онижи, стари шармер, елегантан, један од шефова Националне лутрије, образован, премазан свим мастима
НЕБОЈША-НЕБА ВУКАЈЛОВИЋ, 19 година, син Богдана Вукајловића, спортска одећа, мршав, бејбифејсаст, привидно миран, крије нервозне, синкопиране покрете,недозрео
САЈО ВИЛОТИЈЕВИЋ, 50-ак година, рецепционер у луксузном хотелу, сасушен ко сарага, неуредан, “смрди од себе”, Викторов земљак
ВАНЕСА, позната новинарка, 30 година, прикрива босански акценат, болесно амбициозна, укусно обучена, пословно

МЕСТО: Луксузни хотел у Београду са пет звездица
ВРЕМЕ: Једном у 21. Веку кад постанемо чланови ЕУ, рецимо 2015.године (наивни оптимисто!)

Сцена прва

(Леп, велик, луксузан апартман. Лево врата, десно клозет. ВИКТОР седи на троседу на средини апартмана,визави минибара и тупо гледа пред себе. Поред кревета је велика путна торба. Паузира неких десетак секунди а затим извлачи цедуљу из унутрашњег џепа сакоа и уролава је. Стане. Разрола је. Поново је урола. Узима цедуљицу, спусти је у џеп кошуље. Један па други. Вади је и из другог џепа. Гледа по апартману. Заустави му се поглед на слици поред врата. Крене ка слици. Одрола папирић и крене да га стави иза слике. Отхукне. Заврти главом. Врати се назад. Удари се шаком по глави-сетио се. Покушава да једном руком подигне тросед а другом потури папирић. Причепи прст и тихо јекне.Подигне тросед. Извуче папирић, срола га и врати у унутрашњи џеп сакоа. Почне да петља по путној торби поред троседа. Из торбе вади кутијицу- капсулицу. Узима цедуљицу и ставља је у кутијицу. Покушава да прогута кутијицу са порукицом. Загрцне се и испљуне је. Гледа, хватајући дах, у кутијицу. Узме је, вага у шаци, Скида панталоне лицем према публици и остаје у гаћама. Крене руком у којој је капсулица као да ће је ставити у анус. Стане. Гадљиво се намршти а затим навуче панталоне, седне на тросед и врати се у отупело стање на почетку сцене. Не мењајући израз на лицу скида леву ципелу, вади потплат из ње а затим отвара капсулицу, вади цедуљицу и ставља је у ципелу.Враћа назад потплат, навлачи ципелу, везује пертле. Капсулицу ставља у џеп панталона. Куцкање на вратима. Виктор устаје и прилази вратима)

МАРТА(оф): Ваше млеко пред спавањеее! Има и О’Кејк!

(Виктору се лице озари и он ободрен отвори врата. МАРТА стоји на вратима)

(Гледају се)

ВИКТОР: А ко сте ви, заправо?

МАРТА: Ја сам ја.

ВИКТОР: Јесте ли сигурни?

У собу хрупи Марта и баци се на њега. За собом снажно залупи врата. Падају на под. Марта га милује по целом телу али то ради више као да га претереса него да га милује. Виктор покушава да је одгурне али га она хвата између ногу и Викторово одгуркивање попушта. Марта му спушта руке у џепове сакоа. Скида му сако, успут

претресавши и унутрашњи џеп што тако ради са сваким појединачним делом одеће док Виктор не остане само у боксерицама и ципелама)

ВИКТОР: Чекајте, полако, ја вас не познајем!

МАРТА: Упознаћемо се, има времена.

ВИКТОР: Нема разлога.

МАРТА: Изненадићеш се с мојим "разлозима".

ВИКТОР: Значи,. Ви сте изненађење?Па, што не кажете!?

МАРТА: Покажи ми га! Сад!

ВИКТОР: Ево, сад ћу!

(Виктор крене да скида гаће)

МАРТА: Ма, не то! Покажи ми оно што ме стварно узбуђује!

(Виктор је бесно-одгурне)

ВИКТОР: Е, стрика-Мико, и није ти неко изненађење! Обећао си ми жеравицу а оно хладан туш. Лепо каже народ: Глас до неба а муда у пепелу!

(Виктор почне да претура по торби., окренут Марти леђима. За то време се Марта скида, док не остане само у доњем вешу. Виктор извлачи новчаник и окрене се према Марти)

ВИКТОР: Ја имам још четристо динара . Биће ти довољно за такси. Знам да те плаћају по посети али….Ма, жали се синдикату проститутки, шта ја имам да ти објашњавам!

(Марта му прилази, извлачи новчаник из руку, баци га и почиње да га страсно љуби. Виктор је зграби у загрљај. Падају на под. Док је Виктор љуби (на њој је) она узима новчаник и, преко његовог рамена прегледа буређеларски садржај)

ВИКТОР: Стрика-Мико, стрика-Микоооо!

МАРТА: Какав Мика! Ја сам….Жизела.

ВИКТОР: Жизела! Жизелице! Жизела-Газела!

МАРТА: То сви кажу!

(Виктор наставља своју радњу само што сада упошљава и своје шаке на њеним грудима и ногама. Марта, разочарана садржајем новчаника, баца га у страну. Снажно зграби Виктора и попне се на њега. Заузима јахачку позу и почиње да га изазива, мешајући куковима)

МАРТА: Покажи ми га! Не то! Знаш ти шта!

ВИКТОР: Не знам.

(Марта појачава ритам. Виктор се труди да подигне руке, да је милује али га она надјачава,и, гледајући у очи, стеже његове шаке и појачава ритам)

МАРТА: Макар мало, да га видим. Само секунд.

ВИКТОР: Хоћу, хоћу!

(Марта га пушта и нагло престаје)

МАРТА: Па, хајде онда!

ВИКТОР: Показаћу га али шта?

МАРТА: Да се ти не "радиш" можда? Теби баш све треба да се нацрта.

(Марта устаје, избегавши Викторове халапљиве шаке. Имитира вртење точка пуног куглица. Дрчи, шкрипи, лупка а затим, са имбецилним осмехом на лицу, извлачи бројеве праћене дрчањем)

МАРТА: Осам, шеснаест, тридесет четири, два, седам, један, пет, и допунски број-двадесет и седам.

(Виктор скочи као опарен, брзо почиње да се облачи,наврат-нанос: Марта се и даље цери. Марта затим одиграва сцену, имитирајући мало водитеља мало збуњеног Виктора)

МАРТА: А срећни добитник премије, чека на десет милиона динара је Виктор Памуковић, учитељ из Памбуковице! Шта имаш да кажеш Викторе?-Немам .-Шта ћеш урадити с парама?-Не знам.Лакше бих одлучио да имам идентитет. - Јеси ли сигуран?-Сад не раде банке?- Доживећеш сутрашњи дан да подигнеш паре,хахахаха!-Ваљда.- А сад још једном: На шта ће отићи 10 милиона Викторе? Преспаваћу у Београду па ћу одлучити. (као Марта)Нема спавања, Викторе!

(Марта лупа шљиску по Викторовом дупету)

МАРТА: Викторе, рајсфершлус ти је на дупету ко да ћеш у гај-бар!

(Виктор,увређен,скине панталоне, крене да их облачи а онда стане, спусти их и остане у кошуљи и боксерицама плус ципеле)

ВИКТОР:Молио бих те да сад напустиш моју собу!

МАРТА: Викторе!

(Виктор је зграби под мишку и почне да је вуче према вратима)

МАРТА: Викторе, то није фер, Викторе! Ја нисам таква!

ВИКТОР: Каква?

МАРТА: Нисам стрика-Микино изненађење!

(Виктор стане, спусти јој руку, гледа је од главе до пете)

ВИКТОР: Па, ко си онда ако ниси курва?

МАРТА: А ко си ти?

ВИКТОР: То бих и ја волео да сазнам.

МАРТА: Било је то реторичко питање.

ВИКТОР: Правилно се каже реторско.

МАРТА: Ниси имао много љубави у детињству.

ВИКТОР: Без родитеља-тешко!

МАРТА: Извини.

ВИКТОР: А ти?

МАРТА: Овердозирали су ме љубављу!

(Пауза)

МАРТА: За то ти требају паре? Да их нађеш?

(Пауза)

ВИКТОР: Шта ћеш ти овде?

МАРТА: Мене пали успех.Добро, и неуспех али успех пре свега.

ВИКТОР: Мислиш мојих десет милиона?

МАРТА: Не буди прост. Кад сам те видела како примаш награду примила сам се пре свега на лову, то признајем али то није било пресудно. Требао ми је неко ко је добар, скроман, неискварен, прави момак из унутрашњости. Неко ко може да буде и муж и ћале.

ВИКТОР: Ти то мене просиш?

МАРТА: Ја имам 27 година а 27 је твој допунски број.

(Виктор крене да је води према вратима али се она отргне)

МАРТА: Знам да мислиш да сам луда али, кад сам те видела схватила сам-то је то! Згодан тип, образован, пун пара а тек малочас, на поду, кад сам изводила леп-денсинг!

(Виктор покушава да је ухвати. Јуре се око троседа)

ВИКТОР: Шта малочас?

МАРТА: Дечко, сви момци које сам имала, а било их је, имају мањка због твог вишка мишка!

ВИКТОР: Ма шта ми наприча!

МАРТА: Викторе, Ни-кито-вићи пате због тебе!

(Виктор је зграби и падну преко троседа. Котрљају се а онда стану. Он је на њој. Гледају се. Пауза. Почну да се љубе, у ствари исисавају једно друго. Марта одједном стане. Виктор крене на њу али га она одгурне. Он крене поново али она покаже кошаркашки да је доста)

МАРТА: Немамо сад времена за то. Имаш ли чек?

ВИКТОР: Теби је само до пара!

МАРТА: А теби до секса! Имаш ли га?

ВИКТОР: Секс или чек? Шта те то занима?

МАРТА: Значи, одговори су: немаш и имаш.

ВИКТОР: Откуд ти овде?

МАРТА: Рекао ми портир Сајо Вилотијевић!

ВИКТОР: Е, да сам му дао напојницу!

МАРТА: Шта ти то сад значи? Хајде, пакуј се, немамо пуно времена!

(Виктор прекрсти каприциозно руке и почне да тапка стопалом. Марта за то време сакупља његове дрангулије и трпа их у торбу а затим му прилази, навлачи му сако али јој он нимало не помаже.Марта затвара рајсфершлус на торби а затим му, док још стоји, обуче панталоне. Виктор показује и на новчаник на поду. Она му га додаје и Виктор га спушта у унутрашњи џеп сакоа. На крају Марта навлачи Виктору једну па другу ногавицу док он стоји. Марта затим довлачи торбу и крене да га пољуби а он јој узме торбу и покаже према вратима)

МАРТА: Ти заиста не схваташ?

ВИКТОР: Остаћу глуп до краја живота. Шта се ту може?

МАРТА: Морамо одмах да идемо, схваташ ли?

ВИКТОР: Слушај, ја можда јесам сељак али нисам будала: мене нећеш нахватати на брзака. Ако Београђани немају кисеоника у глави ја имам!

МАРТА: Шта сад изводиш?

(Виктор је зграби за мишице. Прибија је уза зид. Његове речи звуче као иследнички стакато)

ВИКТОР: Ко ти је направио дете? Признај! Дај, не избегавај одговор, знам да је дете у питању! Зашто би се иначе удавала за мене? Требају ти паре? За шта? Седморо гладне браће и сестара? Секту? Најновији модел “аудија”? Мало ’леба и кавијара? Дрогираш се? Кока, доп, анђеоски прах? Откуд знам? Има тога и на селу, нисте ви дрогу измислили! Причај!

(Пауза)

МАРТА: Размисли још једном, молим те.

ВИКТОР: Већ сам размислио. Ти летиш напоље. Сад!

МАРТА: Викторе, немамо много времена. Сваки секунд може све да оде у курац!

ВИКТОР: Моја жена никад неће бити погана псовачица.

МАРТА: Сам си то тражио. Не могу рећи да нисам хтела да ти помогнем.

ВИКТОР: Шта сам ја?

(Марта склапа очи, дрхти и мантрички понавља прретходну реченицу)

ВИКТОР: Хеј, шта ти је? Марта!

(Виктор јој удара шљаге, благе испрва, а кад Марта драматично појача тон Виктор јој одува главу шамаром. Марта пада на под)

МАРТА: Свињо, најеб’о си!

ВИКТОР: Вуци се одавде, лудачо! Одмах, или ћу да зовем полицију!

(Врата се отворе с треском и улеће Иван,са напереним пиштољем)

ИВАН: Нико овде неће да зове полицију! Ја сам полиција!

(Иван снажно удари песницом Виктора, посред носа и овај прелети пола сцене, све до ивице троседа. Марта бојажљиво устаје. Иван јој прилази, ухвати шаком њено лице, гледа Мартин образ а затим прилази Виктору. Почиње да га леши врховима ципела. С времена на време употреби и песницу и кундак пиштоља)

ИВАН: Ја сам твоја полиција и Судњи дан! Са мном нема зајебавања!

МАРТА: Немој, погинуће!

(Марта је забринута али, истовремено, пређе руком преко усана, узбуђена и спусти је ниже, низ груди)

ВИКТОР: Господине, немојте молим вас. Нисам хтео, она је упала код мене, почела да мелодраматизује, ја сам је ошамарио да је смирим.

ИВАН: Да је смириш, а? Да је смириш? Сад ћу ја да те смирим! Биће ти лепо ко да си згутао бочицу "Хофмана"! Силовању!

(Иван наставља да га леши. Марта притрчава и зауставља га)

МАРТА: Доста!

ИВАН: Нема доста кад је правда у питању!

ВИКТОР: Водите ме већ једном у станицу! Ово је полицијска тортура!

(Иван почне да се церека на полугроктав, иритирајући начин. Седа на под, зграби Виктора за косу и привуче га свом лицу)

ИВАН: Слушај ме, дезинформисани аграрни просветни радниче….

(Иван се окрене према Марти)

ИВАН: А, јесам ли добро рекао?

(Пауза)

ВИКТОР: Господине..

ИШКЕ: Ја нисам господин већ Ишке.

МАРТА: Е, то си већ лепо рекао.

ВИКТОР: Имаш скупе ствари на себи. Зар већ ниси довољно богат?

ИВАН: Ма, ко те јебе кад си на телевизији. Кад ми се нешто допадне на тевеу, како они телешопови ја наручим, кад не могу-ја украдем-хехехех!

МАРТА: Завежи!

ИВАН: Она лајава курветина је моја риба Марта.

МАРТА: Педерчино!

(Иван се хитро окрене према Марти и упери пиштољ у њу)

ИВАН: Правићу се да то нисам чуо!

(Иван се окрене према Виктору и врати цев на његово чело)

ИВАН: Дакле, где сам оно стао? А, да: полиција. Знам их, али из сасвим друге приче. Које? Зини да ти кажем! У, добро ми ово иде!Марта, дођи да ми помогнеш,сисо обешена!

(Марта оклева да приђе)

ИВАН: Не бој се, нећу ти ништа.

(Марта прилази, клекне до Ивана)

ИВАН: А сад лепо…

(Иван вади конопац и изолирбанд из џепа.Везује га)

ИВАН: …да те саламирам, лепо, тако. И немој да покушаваш нешто ако не желиш да од саламе постанеш крвавица. Марта, јел видиш како сам постао јебено пристојан?

МАРТА: Аха. Могао би да предајеш бон-тон енглеској краљици!

ИВАН: Шта то везујеш, пертле или мртви чвор?

МАРТА: Виктора.

ИВАН: Везујеш ти мој курац.

МАРТА: Немам тако мало омчу.

(Иван је дрмне, у току посла, онако, успутно)

ИВАН: Боље га вежи, боље га вежи!!!Хоћеш да нам побегне? Идемо, на три – четири!

(Обоје га хватају, везаног, запушених уста, и одвлаче у клозет. Враћају се назад. Иван се спокојно извали на кревет и почне да пурња цигариљо)

МАРТА: Види га, нисмо још ни дошли до чека а он већ сеири!

ИВАН: Не сери и погледај у минибар! Сигурно имају онај мали виски! Хајде!

(Иван упери пиштиољ у намргођену Марту. Марта одлази до минибара и враћа се са флашицама вискија.Једну даје Ивану једну узима сама, куцкају се, без речи)

ИВАН: И, где је чек?

МАРТА: Јеботе, Ишке, ти си глупљи од Мује и Хасе па на квадрат! Лепо сам ти рекла-не знам!

ИВАН: Шта си га онда који курац џабе држала петнаест минута за курац?!

МАРТА: Да ти ниси упао као последња папчина можда бих могла и нешто да извучем из њега.

ИВАН: Ја, упао? Јел био договор петнаест минута? Јел’ био? Јесте!

МАРТА: Рекла сам петнаестак минута.

ИВАН: Е, мени је то звучало као петнаест.

МАРТА: Рекла сам петнаестак.

ИВАН: Петнаест. Јебем му матер, петнаест! Сећаш се кад смо гледали овог дебила на телевизији, сећаш се шта си рекла? Рекла си: згодан је али овај ми изгледа као неко ко ће свршити за пет минута максимум.

МАРТА: Нисам тако рекла.

ИВАН: Добро ја сам рекао али је ово била твоја идеја.

МАРТА: Ти си хтео да га опљачкаш.Ја сам само смислила план.

ИВАН: Океј, ништа! Небитно!Значи, рекао сам, пет минута за упознавање, пет за предигру, пет за секс и-покупићеш чек. Ако буде срања-ја улећем. И, шта је било?

МАРТА: Ништа, направио си срање.

(Иван се загрцне и баци флашицу која се разбије о зид)

ИВАН: Ја направио? Да је било по моме ми би сад већ здипили чек и збрисали у Туксон –зарез- Аризона али не, Марта хоће да збари Виктора на фињака, Марта хоће без пиштоља, Марта је смрдљива Марта Хари!

МАРТА: Да је било по моме!

ИВАН: Да си била на његовоме!

МАРТА: Зашто сам уопште насела на твоју глупу причу?

ИВАН: Зато што ти требају паре!

МАРТА: А теби не?

ИВАН: Требају. За камион.

МАРТА: А мени за бебу.

ИВАН: Каква беба?

МАРТА: Какав камион?

ИВАН: Трудна си? Марта, јел ти то опет бушиш куртоне?

(Марта га гађа флашицом али је он избегне и она се распрсне о други зид)

МАРТА: Нисам. Немој ми рећи да ти је жао.

ИВАН: Ја волим децу али не у својој кући.

(Марта зграби торбу и удари га по глави. Иван се скљока ко врећа брашна)

ИВАН: Ала, бооолиии!

(Марта га поново удари торбом. Иван је шутне међу ноге.Марта падне. Иван устаје али је Марта бржа, зграби столицу и развали је о Ивана. Иван се стресе, клекне на

једно колено са блескастим погледом на лицу али се онда прибере и скочи на њу. Рву се на поду а онда почну да махнито скидају једно друго)

ИВАН: Јел ти радио ово? А ово? Или ово? А, Марта!

(Марта му спушта обе шаке на уста)

МАРТА: Ћути, ћути! Увек ти падне чим почнеш да причаш!

(Иван се отме и успе да је ухвати за обе руке)

ИВАН: Е сад вала неће! Има да те прегазим ко камион на Monster Truck Extravaganzi у Туксону зарез Аризона! Купићу га са мојих пет милиона чим дођемо у Америку! Има да будем највећи баја са камионом до јаја! Јеботе, па ја сам песник!

МАРТА: Идиоте, то ти је сан? Да се судараш са другим крволоцима као што си ти?

ИВАН: За паре бејби, за велике паре, муђо долорес!

МАРТА: Свеједно. Ниси ми јасан.

ИВАН: Такав сам ти Марта, рушим и пеглам, рушим и пеглам!

МАРТА: Хајде мало и дижи за промену!

(Иван крене да откопчава панталоне. Из џепа вади кондом, отвара га зубима и брзо га навлачи. Ставља пиштољ са стране)

МАРТА: Брзо, брзо, само не говори!

ИВАН: Сад ће бата Ишке да те кара!

МАРТА: Не причај већ ради!

(Иван леже преко Марте.Марта спушта шаку на пиштољ. Куцање на вратима)

БОГДАН (оф): Господине Памуковићу, господине Памуковићу, ту сте?

(Пауза. Марта погледа наниже. Следећи дијалог се одвија шапатом)

МАРТА: Пао је.

ИВАН: То је због овог маторца на вратима.

МАРТА:Причај ти ту бајку неком другом.

(Иван постиђено, скупљајући панталоне, закопчава се. Прилази вратима, стане а затим спусти руку у панталоне и извуче кондом и баци га у ћошак)

МАРТА: Шта то радиш?

ИВАН: Скидам куртон.

МАРТА: Ма не то, буздо! Хоћеш да му отвориш врата а тражи Виктора!

ИВАН: Па шта онда?

МАРТА: Зар не би било паметније да ослободиш Виктора, ставиш му цев на чело и пустиш га да откачи маторца.

ИВАН: Аха, капирам! Као оно у филмовима! Паметна девојчица!

(Иван крене да је пољуби а Марта избегне његов пољубац. Иван, бесан, вади нож и одлази у купатило. Марта, крене за њим. Иван јој залупи врата пред носем)

БОГДАН(оф): Овде Богдан Вукајловић из Националне лутрије!

МАРТА: Не кољи га!

ИВАН(оф): Одлична идеја!

БОГДАН (оф): Молим?

(Марта прилази вратима)

МАРТА: Извините, гледамо филм. Напет. Трилер.Крвав најстрашније.

БОГДАН (оф): Госпођице, да ли је ту Виктор?

МАРТА: Наравно да јесте. Ваљда.

БОГДАН(оф): Могу ли ући?

МАРТА: Овај, сачекајте само мало. Знате, како је, док се обучемо.

БОГДАН (оф): Нема потребе за објашњавањем. Сачекаћу.

(Марта прилази купатилу.Куцка)

МАРТА: Психо, јел жив Виктор?

ИВАН: Помери се с врата, краво.

(Отварају се врата. Излази Виктор, тетураво хода, на потиљку му је Иванов пиштољ. Прилазе вратима)

МАРТА: Спремили смо сеее!

ИВАН(Виктору): Најс енд слизи!

МАРТА: Изи!

(Виктор отвара врата, на трећину отприлике. У собу радознало покушава да главу промоли Богдан али га Виктор маркира. Са стране стоје Иван и Марта)

БОГДАН: О, господине Памуковићу.

ВИКТОР: Добро вече.

БОГДАН: Постоји пар неправилности о којима сам желео да расправим са вама.

ВИКТОР: Неправилности?

БОГДАН: Да. Ствар је сложена, врло сложена. Могу ли да уђем.

ВИКТОР: Како сте ме нашли?

БОГДАН: Сајо Портир. Мислим да се господин презива Вилотијевић.

ВИКТОР: И ви?

БОГДАН:Молим?

ВИКТОР: Ништа, ништа.

БОГДАН: Па, могу ли ући?

ВИКТОР: Наравно да….не! У ствари, да!

БОГДАН: Да или не?

ВИКТОР: Можда.

БОГДАН: Објасните.

ВИКТОР: Тренутно сам у »dire straits«.

БОГДАН: Поново се окупљају? Баш грозно! Што су људи похлепни то је чудо једно!

ВИКТОР: Ма, не, ја сам склавус.

БОГДАН: Славус? И ја сам Словен, господине. Можете ли да померите та врата?

ВИКТОР: Плава риба, кљукана династија, трт-трт.

БОГДАН: Нушић! Мислим да није толико добар писац као што причају. Превише булеварски за мој укус. Шта ћете, Срби верују да позориште служи разоноди доконих.Могу ли ући, кажем?!

ВИКТОР: Не бих вам то саветовао.

БОГДАН: То што ви мени саветујете и то што ја хоћу су две дијаметрално различите ствари, младићу!

(Богдан нагази да отвори врата али Виктор га притисне. Богдан заглави ногу у вратима)

БОГДАН: Ха! Нисам ја узалуд био аквизитер за време студија филмске продукције, пре права а после машибраварске!

(Марта да знак и она и Иван налегну на врата. Кроз процеп се појави Богданова шака са напереним пиштољем који се спусти на Викторово чело)

БОГДАН: Младићу, ако ово буде болело још само мало више вас више ништа никад неће болети! Схватате? Не климајте главом, знојаво вам је чело а ја сам

човек у годинама, прст задрхти, цев склизне и ето нама немилог инцидента кажњивог са пет до двадесет година тешке робије!

(Виктор пушта врата а Богдан улази у собу)

БОГДАН: Видите како разумете? Кад ћете ви млади схватити да понекад треба угодити старијима! Исти сте мој син, исти! А где је ваша симпатична пријатељица?

(Иван притисне цев на Богданов бубрег)

ИВАН: Иза тебе је. И није његова него моја риба.

БОГДАН: Жао ми је да то чујем.У оваквој констелацији снага, мислим.

ИВАН: Полако спусти руке и даље прсте од моје ловине. Ово је звучало кул, а Марта?

МАРТА: Ти си се показао кад је закуцао.

ИВАН: Нимфоманко! Куропатнице!

МАРТА:И јесам куропатница кад сам с тобом!

(Богдан и Виктор се насмеју.Иван тргне пиштољ ка њима)

ИВАН: штта је смешпно, мишеви? А ти мало искулирај, знаш!

МАРТА: Кретену, реци матороме да легне на под и детаљно га претражи!

ИВАН: Завежи, курво, овде ја наређујем! Матори, лези на под-следи детаљна претрага!

БОГДАН: Одбијам! Хоћу да причам с оним ко носи панталоне у вашој кући!

(Иван га удари у потиљак и он падне, испустивши пиштољ. Виктор крене према револверу, прошавши поред Марте али га Иван завари петом у лице. Иван се сагне и узме пиштољ и стрпа га у џеп. Виктор и Богдан се превијају од болова)

ИВАН: Шта је сад, џибери! Ко да вас је камион ударио, а? Монстер Трак Екстраваганца у Тусон зарез Аризонааа!

(Марта театрално тапше)

МАРТА: Браво, браво Иване! Ти си краљ свих метафора!

ИВАН: А ти си наркомански отпад који нисам требао ни да спашавам са улице! Шамарала си "плавушу" док ја нисам наишао.

МАРТА: Мој витез на белом "хорсу".

ИВАН: Јеботе, где ми је била памет?

МАРТА: У кити. Зато је и имаш тако мало!

ИВАН: А кад је требало да те штитим онда сам ти био добар?

МАРТА: Ти си као Годзила-добар си једино ако треба да сјебеш нешто!

ИВАН: Мислиш, нисам као овај сељадин? Немој да ми се сад извлачиш! Видео сам како си га малочас пустила!

МАРТА: А шта је требало да радим? Да се бацим пред њега?

ИВАН: Отприлике. Пустила би га да ме убије.

МАРТА: Нисам хтела то.

ИВАН: А шта си хтела?

МАРТА: Хтела сам да видим шта ће се десити.

(Пауза)

ИВАН: Хајде, претреси маторог.

(Марта га претреса, детаљно. Извлачи пиштољ из утоке, код листа на левој нози и скакавац из десног џепа сакоа. Иван узима оружје од ње и пажљиво га загледа а затим ставља у своје џепове. Богдан и Иван се полако освешћују)

ИВАН: Ооооо, господин зна и неке уличне цаке! Свака част!

БОГДАН: Хвала, младићу али данас нисам био у некој посебној форми о чему речито говори чињеница да ме ви држите за таоца.

ИВАН: Викторе, јел ти боље?

ВИКТОР: Цркни!

ИВАН: Није лепо то што причаш, а-а!

(Иван га завари из кука)

ИВАН: Боли, а? Стави кајмака на шљиву да те прође, џиберу!

ВИКТОР: Што ме не уби ојача ме!

ИВАН: Може се и то средити!

(Ишке натегне ороз)

ИВАН: Хајде, лепо причај па да идемо! Где је чек? А ти, курво, ако ти се плаче иди у клотет па се ишорај на очи!

МАРТА: Не плаче ми се. Не могу више да плачем.

ИВАН: Марш у купатило и чекај ме да те оплавим, курво!

(Марта отрчава у купатило)

ИВАН: Уф, деконцентрише ме док радим. Жене!

БОГДАН: Причајте ми о томе. Женио сам се пет пута.

ИВАН: Јел' ти то покушаваш да ми се ушлихташ?

БОГДАН: Не, младићу али, ако желите ја сам одличан и у повлађивању, и у снисходљивости и надасве полтронству!

ИВАН: Желим да ми се увлачиш али неће ти помоћи. Сјебаћу те на првој кривини! Курво!

МАРТА(оф): Зовем се Марта!

ИВАН: Марта, курво, долази овамо! Знам да се дражиш у вецеу!

МАРТА(оф): Не!

ИВАН: То радиш сваки пут кад неког разбијем или уцмекам!!

МАРТА(оф, помало смушено): Одакле ти таква идеја?

ИВАН: Хајде, долази! Брзо, док нисам просуо мозак твом геаку!

(Марта дотрчава)

ИВАН: Стара љубав заборава нема. Хајде, љубави издркана, лепо их завежи.Имам овде конопац. Само мало. И траку.

(Иван петља по џеповима и извлачи траку и нешто конопца)

ИВАН: Јеботе, па овде нема довољно конопца ни за бебине пертле.

ВИКТОР:Кад си ме саламирао.

ИВАН: А шта је требало, да те вежем како ти желиш?

ВИКТОР: Било је довољно да ме вежеш за радијатор и запушиш ми уста.

ИВАН: Доста!

(Иван пуца у Виктора. Пауза. Стоје и гледају се. Виктор пипа своје тело)

МАРТА: Промашио си га са пола метра, морону!

ИВАН: Али тебе нећу! Марта, везуј их, брзо! А ти, матори, ћути, видим да си кренуо нешто да кажеш! Само ћути,јеботе!

(Иван им показује да седну на тросед. Марта везује Викторову шруку за Богданову, као и ногу па изгледају као андрогин из Платоновев "Гозбе")

МАРТА: Везујем их а полиција само што није стигла.

БОГДАН: Чисто сумњам, госпођице. Полиција проверава где се пуца из једног јединог разлога: да би убудуће могла да избегава та места. Ако и одлуче да дођу онда ће то бити за сат или два. Имате сасвим довољно времена.

ИВАН: Ти матори баш много знаш о муријi.

БОГДАН: Радим за Службу.

ИВАН: То тврди и пола дилера које знам.

БОГДАН: Знате ли шта је најапсурдније? Већина од њих и јесу у Служби.

МАРТА: Лаже! Служба се не бави крађом чекова са лутрије.

БОГДАН: Свако мора да има неки хоби, дете моје.

ИВАН: Е, доста је било! Ја преузимам одавде!

(Иван привлачи столицу и седа на њу)

ИВАН: Викторе, реци где је чек?

БОГДАН: Ја вам то не бих саветовао.

ВИКТОР: Јер треба вама?

БОГДАН: Између осталог.

ИВАН: Хеј, ко овде саслушава! Ej, бре!

ВИКТОР: Испрескакаћу те ки маче мушкатле, дркаџијо преиспољни!

БОГДАН: И ви сте неки академски грађанин?!

(Виктор, бесан, набоде Богдана главом. Богдан падне у несвест)

ВИКТОР: Сад ме испитуј!

ИВАН: Е, допада ми се овај мали! Луђи је од мене!

МАРТА: То је стварно тешко, признајем!

ИВАН: Рибо, овде само ја имам право да поједем сопствено говно.

МАРТА: Ако је то твој укус-онда у реду!

ИВАН: Хоћеш и тебе да вежем овако? Тако сам и мислио! Ајде, донеси ми пивџијану из минибара.

ВИКТОР: И мени би лепо дошло једно, да заигра на непцима, удари у нос…

(Иван га тресне по истом)

ИВАН: Овако?

(Марта се окрене на пола пута до шанка.Заклати се на ногама)

ИВАН: Види га, прави поезију ко Добрица Ерић! Шта смо ми сада, најбољи другари? Оћеш да сад отворимо пиво и гледамо текму а после да те пустим да креснеш Марту?!

(Иван му набије цев у уста: Марта притрчава)

ИВАН: Где је смрдљиви чек? Реци док те нисам испумпао ко магнум “мишелинку”!!!

МАРТА: Чекај, Ишке, чекај!

ИВАН: Шта је, опет ћеш да му играш леп-денсинг?

МАРТА: Ниси ваљда прислушкивао!

ИВАН: Јок ти си. Дромфуљо, дромфуљо, дромфуљо!

(Иван пар пута удари, гледајући у Марту, Виктора у лице. Марта се ломи између згађености и фасцинације)

МАРТА: Стани, све ћу извући из њега! Само минут!

ИВАН: Ма стипу га видиш да није нормалан.

МАРТА: Ти ко да си на “ексерима”!

ИВАН: Где су?(Сети се) А, то! Згут-згут!

МАРТА: Не треба нам крв. Дај ми само минут и средићу ствар.Океј?Један минут!

ИВАН: За минут? Океј!

МАРТА: Можеш ли мало да се одмакнеш.

ИВАН: У реду.

(Иван седа на под као Индијанац и пали цигариљо који подигне пре тога са пода.Пућка. Полако се смири. Марта седа до престрашеног Виктора)

ВИКТОР: Шта је ово: добар полицајац и лош полицајац или, још горе: лош криминалац и још лошији криминалац?

МАРТА: Била сам са разнима. Веруј ми, има горих од Ишкета.

ВИКТОР: Не у овој димензији.

МАРТА: Викторе, није време за велику причу! Он ће те убити али, ако му ја кажем да те поштеди а он за минут добије чек-жив си! Молим те, не терај ме да поново бирам! Схваташ?

ВИКТОР: Схватам али мислим да си ти већ изабрала.

МАРТА: Како?

ВИКТОР: Видео сам како уживаш у крви.

МАРТА: Нисам.

ВИКТОР: То те убија. Мршава си, имаш подочњаке, бледа си.

МАРТА: Пазим на линију.

ВИКТОР: Пусти ти линију. Лепо кажу: “Бесно пашче не може да се угоји”

МАРТА: Ћути сељоберу!.Скини ми се!

(Пауза)

ВИКТОР: Скини се ти! Једну зависност мењаш другом!

МАРТА: Дај му га! Шта ће теби тај новац?

ВИКТОР: Шта ће другима?

МАРТА: То није одговор.

ВИКТОР: Слушај, ја немам никог, живим сам, одрастао сам по домовима.

МАРТА: А стрико?

ВИКТОР: Имућни комшија, мој најбољи друг. Марта, ја не знам ко су ми родитељи, не знам куда идем ни где сам био и ти ме питаш шта ћу с тим новцем. Не знам, али имам право да размислим за шта ћу га употребити.

МАРТА: Хоћеш да купиш нешто с њим?

ВИКТОР: Ваљда.

МАРТА: А шта је то “ваљда”?

ВИКТОР: Рекао сам ти.

МАРТА:Реци још једном. Шта ћеш купити?

ВИКТОР: Идентитет.Да поткупим надлежене и откријем родитеље.

(Пауза)

МАРТА: Ја своје желим да заборавиш а ти би своје да откријеш. Јадно!Слушај, ако желиш, али само ако га заиста желиш- ти идентитет можеш наћи и на неки други начин. С неким. Заједно.

ВИКТОР: То је само сан.

МАРТА: Није ако то желиш. Ја знам да си о мени открио само најгоре али, ако хоћеш показаћу ти и оно најбоље. Имам то.

ИВАН: Хоће ли то још дуго?

МАРТА: Неће, Велики Маниту.

ИВАН: Ја сам Бичина Која Седи.

ВИКТОР: То је аугментатив а по ономе што сам чуо више му одговара деминутив.

МАРТА: Ћути! Размисли о овоме што сам ти рекла.

ВИКТОР: И, шта онда да ти кажем?

ИВАН: Толико седим да то боли! Дупе ми се расцветало ко код младог мајмуна!

МАРТА: Реци ми: “Марта, ја волим децу”.Ја ћу све остало. Океј?

ВИКТОР: Океј.

(Марта га пољуби хитро)

МАРТА: Може!

(Иван устаје и прилази Виктору. Марта стаје Ивану иза леђа)

ИВАН: Па, гегула, где је чек?

ВИКТОР: Марта…

(Куцање на вратима)

ИВАН: А у пичку лепу материну! Ко је сад?

САЈО(оф): Госин Памуковићу, овде Сајо Вилотијевић, рецепционер.

ИВАН: Е, до мојега!Сад ћу да развалим пичку дволичну!

МАРТА: Немој!

ИВАН: Шта немој кад ми се лепо наместио!?

МАРТА: Полако, Иване, пусти Виктора.

ИВАН: Пусти Виктора, пусти Виктора! Одвежи Виктора, вежи Виктора, вежи Богдана, одвежи Богдана! Не може човек да живи од твог срања!

САЈО(0ф,прочишћавајући грло): Жалиле се друге муштерије на буку из вашег апартмана па ако можете да отворите врата…

(Иван нагло отвори врата, са напереним пиштољем а Сајо, иаспрепадан, везаних руку, хрупи преко њега у собу. Препаднутом Ивану испадне пиштољ. У собу утрчава висока прилика,НЕБА, са напереним пиштољем. На лицу има бандитску мараму. Држи све на нишану.Нагло затвара врата за собом)

НЕБА: Шта је ово? Групњак?

ИВАН: Скидајте овог Мечкосава са мене! Базди ко каца купуса у пролеће!

НЕБА: Одма’.

(Неба шутне Сају који заскичи као прасе и откотрља се са Ивана.Неба уперује пиштољ у Сају, Ивана и Марту)

НЕБА: Ви, невезани! У онај ћошак! Ви-не мрдајте се!

(Неба,држећи све на нишану, прилази саламираним Виктору и Богдану)

НЕБА: Паре!

ВИКТОР: Мислиш чек?

(Неба га нокаутира)

НЕБА: Паре!

(Богдан долази свести. Погледа у Небу)

БОГДАН: Овај глас ми је познат однекле!

(Богдан слободном руком скине мараму с Небиног лица)

БОГДАН: Сине!

(Неба га удари кундаком)

НЕБА: Тата!

(Неба врати мараму назад)

(Богдан слободном руком скине мараму с Небиног лица)

БОГДАН: Сине!

(Неба га удари кундаком)

НЕБА: Тата!

(Неба врати мараму назад)

(Богдан слободном руком скине мараму с Небиног лица)

БОГДАН: Сине!

(Неба га удари кундаком)

НЕБА: Тата!

(Неба врати мараму назад)

(Богдан слободном руком скине мараму с Небиног лица)

БОГДАН: Сине!

(Неба га удари кундаком)

НЕБА: Тата!

(Неба врати мараму назад. Богдан се обезнани. Сајо крене да се шуња према вратима. Неба га зграби и баци Виктору и Богдану, који се у међувремену освестио, под ноге. Њих двојица и Неба почну да га пиче а онда им прићу и Марта и Иван и они се придруже Марта нервозно и страсно пређе руком преко свог рамена)

САЈО: Ама људи, грешан сам ал не толико брате! Људи,изгибох, људиии!

МАРТА: Тако ти и треба кад си свима давао једну те исту информацију!

САЈО: Треба и ја од нечега да живим!

ИВАН: Не, ти треба да цркнеш и то ћеш ускоро и урадити, пичко смрдљива!

САЈО: Ај што ме они туку ал што ви везани?

БОГДАН: Из истог разлога.

ВИКТОР: Мене ништа не питај!

НЕБА: Доста!

(Неба зграби Сају и повуче га, Иван и Марта оду у свој ћошак. Гура га Неба према купатилу)

САЈО: Не, немој ме у купатило, немој јеботе!

МАРТА: Плаши се воде, смрад!.

ИВАН: Ма јок, плаши се да не упадне у клозетску шољу и да неко не повуче воду!

САЈО: Смрдео би и ти да си сиротиња.

БОГДАН: Колико смо те платили-не верујем да си сиротиња.

ИВАН: Матори, колико те одрао?

БОГДАН: Две хиљаде.

ИВАН: Зајебо те, мени је мазнуо само хиљаду.

БОГДАН: О, портиру интоксирани, дај ми моје паре. Сине, Небо, узми му паре и дај тати, важи?

(Неба га кратко удари по глави)

БОГДАН: Знао сам да је очинска брига главобоља али оволика, то нисам знао!

НЕБА: Е, тако мене цепа вугла деветнаест година!

(Неба гура Сају у купатило. Сајо се отима)

САЈО: Немој, немој мене! Рећи ћу истину, само немој тако!

ИВАН: Овај је жешћи смрда.

ВИКТОР: Пустите га да каже шта има!

САЈО: Хвала земљаче.

ВИКТОР: “Саградите мост без краја, мост до мога завичаја…”Какав земљак такав и завичај!

САЈО: Хех, ко ће коме ако неће свој своме! Да твој деда није мом деди метар шљивика знаш кад бих те откуцао? Јуче!

ВИКТОР:Мој деда, ко је мој деда? Неко из Памбуковице?Ако знаш деду знаш и маму и тату.

САЈО: Зини да ти кажем и, нису из Памбуковице а откриђеш јуче.

ВИКТОР: Реци ми!

САЈО: Јок, вала!

(Неба почне да удара Сају где стигне и чим стигне. Зграби столицу и замахне на његову главу)

ВИКТОР: Пусти га, молим те!

НЕБА: А што ?

ВИКТОР: Пусти га само да прича или нећеш видети лоз.

НЕБА: Ти-причај. Ти-спреми лоз.

САЈО: Хвала ал ниша од информације.

ВИКТОР: А зашто?

САЈО: Шљива је то,биљка племенита!

(Неба замахне на Саја. Сајо га заустави)

САЈО: Мислиш да ја не знам зашпто ме одвлачиш у веце? Ако ме тамо убијеш нико неће чути, савршено је акустички изолован.

БОГДАН: Необично сте елоквентни за једног игнорамуса.

САЈО: Хвала, ја то видео у једном америчком филму јуче у поноћ.

НЕБА: И?

ИВАН (навијачки): Не причај са њим набоди га, набоди гаааа!

МАРТА: Ти баш мораш све да усереш?

(Сајо клекне, љуби колена, руке Неби)

САЈО: Немој мене, молим те, немој мене! Имам петоро браће и сестара, разведен сам, оставила ме курва са седморо деце а троје од њих су полу.-Кинези а двоје полу-Црнци, социјално ,здравствено, ако ја не раним ту фамилију ко ће? Побићеш петнаест људи индиректно а све преко троје је геноцииид!

ИВАН: Овај је бољи од мексичке серије!

БОГДАН: Цепа страст на дрњке, срамота!

МАРТА: Свако ради оно што мора да би преживеом али је овај претерао!

ВИКТОР: “Да би преживео мораш да убијеш ствари које волиш.”

БОГДАН: Колриџ?

ВИКТОР: Брус Спрингстин.

БОГДАН: “Свако једном убије оног којег воли. Кукавице то пољупцем чине а храбри ударе мачем”!

ВИКТОР: Оскар Вајлд.

БОГДАН: О, еруидта! Опраштам вам што сте ме ударили у главу.

ВИКТОР: А ја вама ништа сем ваше глупости!

(Почну да се леше главама и слободним рукама. Неба им притрчи и удари по једну “васпитну” а затим се брзо врати назад)

НЕБА: У клозет!

САЈО: Ниси ми поверовао. Добро, да будем искрен: болујем од ретке и неизлечиве болести!

МАРТА: О, молим те! Ово чак и Ишке може да провали!

ИВАН: Па јесте, провалио сам!

НЕБА: У клозет!

САЈО: Добро, добро, земља вам кости изметнула. Не буквално сине и не теби.

ИВАН:Е, ја би га сад рокнуо из принципа!

САЈО: Потрошио сам целу плату на курве и сад морам да живим од мита. Никад то пре нисам радио, сине, веруј ми ал знаш како је: црна година пусте нејебице а ја и даље у снази!

ИВАН: Ако крене да прича шта је радио курви-мртав је!

(Неба упери пиштољ у Иван)

НЕБА: Ко ће овде бити жив а ко мртав-то ја одлучујем!

БОГДАН: Сине, откад си се одметнуо све више ме подсећаш на мене кад сам био твојих година?

ВИКТОР: Шта? Прерушени лопов?

ИВАН: Хахаха, та ти је добра профо!

(Неба га гурне пиштољем)

ИВАН: Извини, океј, извини!Све је у реду, у реду је!

МАРТА: Ишке-пичко!

(Иван крене да је удари али га Неба заустави. Затим се окрене и почне да гура Сају у купатило)

САЈО: Немој, сине, све сам рекао! Пуцај ми у срце, поштеди ми главу!

НЕБА: Што? Да би имао чиме да плашим децу?

САЈО: Немој мене!

ИВАН: И неће-ниси његов тип!

НЕБА: Хоћеш да умреш?! А ти, упадај, нећу ти ништа!

САЈО: Јеси сигуран?

(Неба га снажно гурне и за њим закључа врата)

НЕБА: Сад се лакше дише!

ИВАН: Тај говнар смрди па све штипа за очи.

НЕБА: Ја сам ти нешто рекао.

БОГДАН: Сине, отвори прозор да се мало излуфтира.

НЕБА: Па да зовеш полицију!

ВИКТОР: Једини који овде има право да зове полицију сам ја а сви ви, укључујући и ону ходајућу помијару у клозету сте криминалци!

ИВАН: А ти си чист, као? Видео сам те како пичиш Сају!

ВИКТОР: Каже се Саја! И, да: имао сам своје разлоге

БОГДАН: А то су?

ВИКТОР: “Јер тирјанству.стати ногом за врат,

То је људска дужност најсветија!”

ИВАН: И ја имам разлоге да те згазим ко ФАП жабу!

МАРТА: Можеш ли да не будеш кретен макар пет минута, секунди?

ИВАН: Покушао сам. Не иде, дромфуљо!

НЕБА: Доста!!!

(Неба упери цев у Викторово чело)

НЕБА: Ако у року од десет секунди не кажеш где је чек ја ћу те убити!Певај!

ВИКТОР: Онда почни одмах.

(Пауза)

БОГДАН: Сине, пуцај!

НЕБА: Ти ћути! Једном у животу ћути!

(Пауза. Неба нервозно цупка ногом)

НЕБА: Океј, нећеш да живиш. А да други не живе због тебе-то можеш да издржиш? Рецимо, овај!

(Упери пиштољ у Богдана)

НЕБА: Оглувећеш, просућу ти његов мозак по фаци!

БОГДАН: Сине! Не блефирај!

НЕБА: Ко каже да блефирам?

ВИКТОР: Баш ме брига.

НЕБА: А овог мајмуна?

(Неба упери пиштољ у Ивана)

НЕБА: Не? А њу?

(Неба упери пиштољ у Марту. Иван одахне. Марта га погледа, згрожена)

НЕБА: Лепа је. Јел' би могао њу да носиш на души? Десет, девет….

МАРТА: Немој то да радиш. Луд је, побиће нас све.

ВИКТОР: Морам.

НЕБА: Где је?Осам, седам…

БОГДАН: Госпођица је у праву. Мој син је потпуно полудео.

НЕБА: Ти ћути. Шест, пет…

ВИКТОР: Ко ми све данас дели савете?

БОГДАН: Шта ће ти паре, сине? Имаш све!

НЕБА: Шта ће теби?

БОГДАН: За тебе.

НЕБА: Аха. Четири, три.

МАРТА: Викторе, ти знаш.

ВИКТОР: Знам.

НЕБА: Два, један.

БОГДАН: Све ово радиш да би ми се доказао. Јел' тако?

(Неба стане, задене пиштољ за појас. Крене да удари Богдана па стане)

НЕБА: Јебем ти, јебем ти, јебем ти!

МАРТА: Сад звучиш ко Ишке! Стондирано идиотски!

ИВАН: Марта…

МАРТА: Не додирујме!

НЕБА: Знаш шта, Богдане? План се мења из фундамента! Не занимају ме ни паре ни гудро ни рибе, ништа ме не занима!

(Неба вади нож из џепа. Замахне. Пресече везе Виктора и Богдана, Повуче за шаку Виктора и гурне га према Марти и Ивану)

БОГДАН: Па, шта хоћеш?

НЕБА: Хоћу да те убијем. Разумеш?

(Неба седа до збуњеног Богдана и почне да га мази по глави)

НЕБА: Увек си мислио да те волим јел тако? Ти си толико себи увртео у главу да те обожавам да ниси веровао да те пола сата млатим најстрашније!Лепи тата, добар тата, паааметан тата!

(Марта, Иван и Виктор крену да се искрадају. Неба се тргне, окрене према њима и откочи пиштољ)

НЕБА: А где ћете ви?

ИВАН: Ко кажемо, породична посла, јебига, однос отац-син, то није наш фах!

НЕБА: Шта мислиш бре, ко си ти? Сигмунд Фројд?

(Неба га одалами посред лица да овај падне држећи се за нос)

ИВАН(као основношколска тужибаба): Не би ја-он ме наговорио!

НЕБА: Он? Она?

(Неба нокаутира Виктора у браду а Марту у стомак. Држи их све на нишану)

НЕБА: Никад ниси обраћао пажњу на мене.И никад ниси био ту.

БОГДАН: Није тачно ,сине, само сам имао богат друштвени живот.

НЕБА: Ко ти је крив кад си се разводио пет пута.

БОГДАН: То и ја себи говорим,сине. Било би боље да сам прешао у ислам, одмах узео свих пет жена и-мирна Босна!

НЕБА: Јел чујеш ти себе шта говориш? Или се само примаш на боју свог гласа? Шта све нисам радио да привучем твоју пажњу! Лежао сам пијан у дневној соби-ти ништа! Опалио сам трећу мађеху-ти ко да је јебао лептир а не ја! Ухапсили ме што сам ходао го улицом а ти, ладан ко Енглез!

БОГДАН(пева):

“ А да ти ставим карте на сто,

Ја бих најрађе ходао го,

Скидај се, скидај се,

Улице су сигурнеее..”

Извините, ја се занео. Хит моје младости, знате.

ИВАН: Ћале, баш си мјузикалан!

НЕБА: Ја истресем душу на сто а он пева. Не, јебеш ми матер, сад је доста! То ме подсети нешто: ћале, што сте ме ти и кева уопште правили?

БОГДАН:: Каже се коитирао а разлог моје пенетрације у цењену, сада више не међу нама, госпођу лежи у чињеници да сам хетеросексуалац.

НЕБА: Ево, ево, јел' видите? Он је луд човек!

МАРТА: Ма, да, верујемо ти!

ИВАН: Апсо-јебено-лутно!

НЕБА: Ти,срећни добитниче, шта ти кажеш?

ВИКТОР: На шта?

НЕБА: Имаш ли ћалета?

ВИКТОР: Да али, после овога, плашим се да откријем ко је.

НЕБА: Шта бих дао да сам ко ти. Без идентитета.

ВИКТОР: Па да будеш таоц гомиле будала опседнутих парама? Верај ми- не би!

НЕБА: Доста је било! Све ћу да вас побијем!

(Неба репетира пишгтољ)

ИВАН: А да звекнеш само њега и ћалета? Што каже онај смрдљиви Сајо, све преко троје је геноцид!

БОГДАН: Сине! Мене тражиш-мене и убиј! Пусти ову младост на миру!

НЕБА: Ево, шта сам вам рекао! Велики мудрац је проговорио! Мислите да је њему стало до вас? Туки мој! Све је ово само да он испадне главни, најбољи, најплеменитији, најмоћнији, најјачи! Ћале, слушај ме добро: једина паметна ствар због које си ме направио је да те убијем ко последњег клошара!

(Пауза. Богдан устаје полако, наизглед мирно. Заклати се)

БОГДАН: Тако значи?Добро, Небојша.

НЕБА: Нема:"сине"!

БОГДАН: No more patronizing.

ИВАН: Јеботе, Викторе, сад ће да буде драма!

ВИКТОР: Што то мени говориш?

ИВАН: А коме да говорим-овој курви? И зашто се љути? Само зато што нисам попио олово за њу!

(Богдан покаже према минибару)

БОГДАН: Овде је алкохол?

ВИКТОР: Да.

НЕБА: Шта се то тебе тиче?

БОГДАН: Имам право на последњу жељу, зар не?

НЕБА: Немаш. Клекни.

БОГДАН: Значи метак у потиљак. Како кукавички!

НЕБА: Само ти клекни.

(Богдан клекне. Заклецају му колена, тело му се лагано клати напред-назад. Неба нанишани Богданов потиљак)

НЕБА: Рекао бих нешто али не знам шта. У филмовима увек кажу нешто кул али то је само кад убијају кул типове, јел тако Боги? Ћао, Боги.

(Неба прибије цев уз Богданов потиљак.САЈОВ ЈЕЗИВИ КРИК У ПАДУ, ОФ. ТУП УДАР,ОФ. Неба се окрене према врагима купатила а затим измакне према улазним вратима и држи све на нишану)

НЕБА: Ћале, сачекај мало. Живот ти се продужио за тридесет секунди.

БОГДАН: Могу ли онда да узмем пиће?

НЕБА: Ти, добитник, иди у купатило и види шта је било. Али без трикова.

(Виктор прилази купатилу, Неба га гурне унутра и стаје код рагастова. Једним пиштољем пази на њега а другим на остале)

НЕБА: Шта је било?

ВИКТОР (оф): Изгледа да је узео моју турпијицу за нокте…

ИВАН: Имаш турпијицу за нокте? Метросексуалчино педерска!

ВИКТОР(оф): …и перезао конопац а затим покушао да преко симса пређе у другу собу.Оклизнуо се и пао на ђубриште, поред контејнера.

ИВАН: Њему је пре место у контејнеру.

НЕБА: Па да преживи.Овако је боље. Јел се миче?

ВИКТОР(оф): Не.

НЕБА: Враћај се и затвори прозор.

(Виктор се враћа)

ВИКТОР: Десет љутих гусара дошло у мој кревет…

НЕБА: Мислиш да си духовит?

(Неба га звекне)

НЕБА: Можда је Деда-Смрда преживео.

ИВАН: Не са петог јебеног спрата.

МАРТА: Ти би мало могао да излечиш твој Туретов синдром, знаш!

ИВАН: Туре, шта? Коме ти Турчин?

МАРТА: Ма, ту ни метадонска терапија не помаже.

БОГДАН: Било како било, Сајо Вилотијевић је завршио тамо где је и рођен. На ђубришту.

НЕБА: Ћале, брејк!

БОГДАН: Ах, данашња младеж: опседнути спортом а катастрофална телесна грађа. Где ти је кичма, младићу? Исправи леђа!

(Неба се тргне, исправи се а онда схвати да га завитлавала)

НЕБА: Ајде, лепо, врати се на своје место! Где смо оно стали?

БОГДАН: Убијао си ме.

НЕБА: И, како ми је ишло?

БОГДАН: Могао сам да добијем инфаркт пре него што си ме прострелио.

НЕБА: Чампри ти чупри! Ајд’ полако!

(Заузму положај пре Сајове погибије)

ИВАН: Е, овери и ову пичкицу!

МАРТА: Скоте, шта све радиш, само да заштитиш своје дупе!

ИВАН: Да није било његове турпије Сајо би…

НЕБА: Сајо би шта? Био жив да бих ја могао да га убијем а овако се сам убио? Слушајте, рокнућу ћалета а онда добитник лепо да чек и палим из земље негде где реч “изручење” не по стоји у речнику.

БОГДАН: Лепо срочено сине! Исти ја!

НЕБА: А-а! Кад те кокнем нема исти ти јер више нема ти!

БОГДАН: Браво ти!

(Небојша нанишани, натегне ороз. Богданово лице се изобличи и он се грчи. Тешко дише, јечи. Падне. . Згрчи се пар пута па умири)

НЕБА: Бедак! Умро је и тако ме спречио да га убијем!

ИВАН: То ти се баш често дешава, јеботе!

НЕБА: Е, сад неће!

ИВАН: Што?

НЕБА: Изината!

(Упери пиштољ у Ивана. Пауза)

НЕБА: Ајде, дођи овде да му даш вешптачко дисање.

ИВАН: Не могу.

НЕБА: Можеш јер си највећа кукавица овде.Где живиш?

ИВАН: На Дорћолу.

НЕБА: А зовеш се?

ИВАН: Ишке.

НЕБА: Слушај Ишке: одуваћу ти муда на Дорћол ако мом Богију не даш вештачко дисање. Одма!

МАРТА: Не бој се Иване, неће се опирати.

ВИКТОР: А ако одете "мало даље" ми вам нећемо сметати.

ИВАН: Долазим!

(Иван долази и даје вештачко дисање, трапаво, грубо. То траје неко време. Неба га одгурне и принесе ухо очевом срцу. Богдан га ухвати за уво а другом узме пиштољ Држи га за ухо као неваљало дете док пиштољем контролише остале)

НЕБА: Тата, болиии!

БОГДАН: Freeze mothafuckaz! Како се ниси сетио те реченице? Никад ниси гледао Тарантина?

НЕБА: Али, тата….

БОГДАН: Ја ти нисам отац нити сам ти икад био. Не више.

НЕБА: Опрости ми.

БОГДАН: Бог прашта –ја не. Уосталом, сети се Божје заповести, не знам које: поштуј оца свога и матер своју.

НЕБА: Па шта, нисам лош, испунио сам пола заповести.

БОГДАН: Али погрешну половину . Хајде, полако, извлачи оружје из џепова.

(Неба баца арсенал на тросед, Марта се узврпољи и спушта руку под сукњу. Богдан пребраја)

ИВАН: Шта је, тебе пали оволико оружје?

ВИКТОР: Њу барем нешто пали.

ИВАН: Да нисмо говњиви таоци сад бих те посадио ту ко тулипан!

ВИКТОР: Каже се зумбул-булбул је бошњачка верзија.

БОГДАН: Добро, ту је твој пиштољ,онда нека шклопоција Доррћолца…

ИВАН: "Глок" је теби шклопоција, прдоњо?

(Богдан упери пиштољ у Ивана)

БОГДАН: Наоружани прдоњо.

ИВАН: Свеједно.

БОГДАН: О младићу павијанске провенијенције: још једна оваква примедба и излечићу ваш Туретов синдром једном за свагда. Оловом! Дакле где смо оно стали: скакавац-моје, пиштољчић-моје…Где ли је мој мини дилинџер? Могао бих се заклети да је био ту негде!

(Богдан почне да претреса Небу. Марта извуче пиштољ и упери га у Богдана)

МАРТА: Код мене је!

ИВАН: Код тебе? То, срце!

(Марта га нокаутира и он падне ко проштац)

МАРТА: Има стаклену браду. Тата и син-легните на под.

ВИКТОР: Нисам рекао.

МАРТА: Ниси али сам знала да си мислио.

(Кратко га пољуби)

МАРТА: Узми оружје, стрпај га у торбу и палимо.

(Виктор узима оружје и трпа га у торбу)

БОГДАН: Сине, убиће нас! Нико неће остати од наше породице!

НЕБА: И не треба кад смо ненормални!

БОГДАН: Нихилисто!

МАРТА: Нико неће страдати, бар за сада!

БОГДАН: Али има нека зачкољица!

МАРТА: Има! Закључаћемо вас у овој соби па се покољите међусобно! Шансе су вам један према три!

НЕБА: Нећеш чути друго “клик” на брави и бићеш мртав ћале.

БОГДАН: Сине, паметан си а тек ти јер деветнаест.

НЕБА:Па?

БОГДАН: Бог радо узима оне који рано стекну мудрост!

(Марта и Виктор крену према вратима, окренути вратима леђима . Држе се за руке. Врата их ударе по леђима и у собу улази Сајо, сав прљав, крвав, са напереном пушкетином. Педантно затвара врата за собом)

САЈО: Да се нико није мак’о!

(Иван се тргне)

ИВАН: Сајо! Мора да сам у паклу!

САЈО: Не, синак, овде си са мном, ко што је и ред! За сад а после-ће да видимо!

НЕБА: Ауууу, овај смрди још горе него прошли пут!

БОГДАН: До неба и стратосфере!

(Сајо узима пиштољчић и торбу)

САЈО: Вас двоје, Виктор и мала, узмите овај тросед. Гурајте га до врата!

(Марта и Виктор догурају тросед до врата)

САЈО: Притисни га добро уз врата! Тако!

(Сајо уморно седа на тросед)

САЈО: Не може бре то тако: свако је сваком гурао цев у главу, једини ја нисам! Ко да сам шугав!

БОГДАН: О томе би се дало расправљати!

САЈО: Ај, буржуј, ћеш сад да те разбуцам ко ускршње јаје!?

БОГДАН: Боже сачувај! Ја волим живот!

НЕБА: И мрзиш сина!

БОГДАН: Делимо исту емоцију. Није ли то красно?

САЈО: Марш у саветовалиште па се тамо препуцавајте!

БОГДАН: Значи, можемо да идемо?

САЈО: То ја само венерофигурално.

ВИКТОР: Фигуративно.

САЈО: Браво, учо. То! Е сад, да видим да ли сам ја добро разумео…

(Сајо застане и заврти главом слуђено)

САЈО: Овога, семенке-кикирики: мени треба чек.

СВИ: И нама!

САЈО: Чија мајка веш машину?

ИВАН: Каква бре веш машина?

НЕБА: Овај је тотално пролупао.

МАРТА: Сигурно од пада.

ВИКТОР: Сајо, мораш у болницу.

САЈО: Нигде ти се ја не журим.

ВИКТОР: Жури полако.Видиш да ти се манта у глави, Сајо.

САЈО: Ко ти је тај Сајо? А, ја! Нема шансе, то је фол! Дај ми курве, овај лозу, овај паре?

ВИКТОР: Мислиш чек?

САЈО: Јесте, то! Давај бре, давај!Само немој сапун!

ВИКТОР: Сајо, немој да се помераш. Вероватно имаш унутрашње крварење.

САЈО: Ко, ја? Ма ја сам јак ко дрен! У животу никад нисам иш'о код лекара! И да ти кажем…

(Сајо крене, са подигнутим прстом да нешто каже и тако, у покрету, се заледи и умре, са све подигнутим кажипрстом и пушчетином у другој руци)

ВИКТОР: Сајо?

НЕБА: Нешто се дешава.

(Неба се труди да погледа преко потиљка. Богдан га зграби за врат и прибије му лице уз тепих)

БОГДАН: Не окрећи се, сине.

НЕБА: Теби је као стало?

БОГДАН: Остани жив док те не убијем.

(Иван одгурне Виктора, притрчи Сају, отме пушку и одмах кундаком удари Марту по лицу. Сајо падне на под. Виктор крене на њега али га Иван заустави. Виктор помаже Марти да дође до свести)

ИВАН: Ко је сад овде главни, а? Ко је главни?

СВИ: Ти, Ишке.

ИВАН: Океј, шта прво да урадимо?

НЕБА: Овај је глупљи него што сам мислио.

БОГДАН: Дајте ми пушку. Рецимо.

ИВАН: Може, али, не у овом филму. Ха! Ајде вас двојица да лепо кренете у дератизацију и баците Сају кроз прозор!

НЕБА: А што не добитник?

ИВАН: Он је наша Косовка Девојка и поји Марту као да је онај рањени фрајер са гоблена. Ајде, брже!

(Богдан и Неба устају и носе Саја до купатила. Иван их држи на нишану)

БОГДАН И НЕБА(оф): Јен , два, три-сад!

(ТУП УДАР,ОФ)

НЕБА: Тата, не бацај и мене! Мисли на потомство! Тата!

(Иван утрчава у купатило. Виктор то примети и отрчи до торбе ПУЦАЊ,ОФ)

ИВАН: Шта то радите, јебале вас раздрагане свиње?!

(Виктор вади пиштољ из торбе. Из вецеа, гарави и покуњени, долазе Неба и Богдан. За њима Иван. Виктор хитро упери пиштољ у њега а он пушку у Мартину главу)

ВИКТОР: Можда не опали?

ИВАН: А шта ако опали?

ВИКТОР: А шта ако не?

ИВАН: Да се кладиш?

(Виктор спусти оружје на под. Иван прилази, дрмне га кундаком и узме пиштољ торбу ставља на раме)

ИВАН: Сви, руке на потиљак, на под, брзо!

(КУЦАЊЕ НА ВРАТИМА, ОФ)

ВАНЕСА(оф, помало босански): Добро веч господ’не, овде…

ИВАН: Ша?

ВАНЕСА (оф, прочисти грло, београдски): Добро вече господине, овде…

ИВАН: Одјеби, фуксо!

ВАНЕСА(оф): У реду. Пријатно.

(КОРАЦИ СЕ УДАЉАВАЈУ,ОФ)

ИВАН: Јеботе, овде је ко на железничкој станици! Улазе, излазе, пљачкају, нема никаквог реда! Све би било другачије да су сви гласали за Српску Национал-Социјалистичко-Радничко- Аграрно-Радикалну Странку!А? Ајд, устаните, чучите мало!Хоћу да се гледамо у очи док причамо, јебига!

(Сви прелазе у полусед. Марта се трза и почиње да долази свести)

ИВАН: Ајде, јел неко гласао за СНСРАРС?

ВИКТОР: Јао, политика! Боље да ме одмах убијеш!

НЕБА: Слушај, ја јесам луд али не толико да гласам за њих!

БОГДАН: Не буди искључив, сине, ја сам, рецимо, гласао за сваку партију која постоји.

НЕБА: И миран си?

БОГДАН: Зашто не бих био. Тако сам сигуран да сам бар једном био у праву.

НЕБА: И био у свакој гарнитури на власти која је икад постојала.

БОГДАН: Од Милошевића наовамо-да! Па шта?

ИВАН: Ево, видите, учен човек. Он лепо зна: да нема масона, Јевреја, Кинеза, смрдљивих Црнаца и Цигана плус педера ја се никад не бих бавио овим послом.

БОГДАН: А којим се послом бавите?

ИВАН: Мало диловање, мало рекетирање, ништа крупно, све у оквиру система. Е, да, имао сам и пар отмица и агенцију за пословну пратњу.

БОГДАН :О, па ви сте ренесансна личност света криминала.

ИВАН: Шта? Викторе, ти си писмен. Шта је он то мени рекао?

ВИКТОР: Нешто у вези са тобом, твојом мајком и секс-маратоном.

(Иван развали кундаком Богдана посред лица. Марта устане и баци му се с леђа. Иван је брзо збаци с леђа и упери у њу пушку)

ИВАН: Сад си мртва, кучко!

(Улази Ванеса са мини-камером на једном оку)

ИВАН: Ко си сад ти који курац?

ВАНЕСА: Упс!

ИВАН: Шта је, маца појела језик!

ВАНЕСА: Буди професионална, буди професионална… (Извфештачено беогтрадски) Добро вече, моје име је Ванеса Приселица, ауторка популарне емисије “СРПСКЕ ВЕЛИЧИНЕ”. Вечерас се налазимо у соби где се крије добитник десетомилионске награде, Виктор Памуковић. У току је нека, рецимо, отмица у коју је умешано више интересних група или појединаца. Напетост у ваздуху!

(Иван спусти шаку на камеру. Узима је)

ИВАН: Шта је бре ово?

ВАНЕСА: Вратите ми камеру. Јавност има право да сазна. Спречите га!

(Иван је потапђше по задњицци и она подврисне)

ИВАН: Јел ово иде директно у програм? (Камери)Згазићу вас, мишеви!

ВАНЕСА: Џабе се дерете, то се монтира у студ’ју, овај, студију! Дајте ми камеру! То је државна имовина!

(Сви је гледају у чуду)

МАРТА: Иване, овој су есид давали на цуцлу.

ИВАН: Па?

МАРТА: Успела је немогуће-глупља је од тебе. Узми је.

ИВАН: Јесам ли ја малочас хтео да те убијем?

МАРТА: Ниси. Узми је, ионако си хтео да је повалиш.

БОГДАН: О, компромитујући детаљи из живота малоумника! Интересантно! Феноменолошки, наравно!

ИВАН: Није истина, дроњо!

МАРТА: А кога сам ухватила да се игра са вршњаком за време њене емисије?

ИВАН: Извините, она не зна шта прича!

ВАНЕСА: Одвратни сте, одвратни! А за онај ударац по седалном мњесту ћу вам уручити тужбу за сексуално злостављање првом приликом.

МАРТА: Сексуално злостављање и Ишке Мали Пишке? Тешќо!

НЕБА: Ћале, јел си ти ово јебо?

ВАНЕСА:Господине Богдане, обуздајте вашег сина!

БОГДАН: Ког сина?

НЕБА: Јеси ли?

БОГДАН: Небојша, нисам ти ћале већ биолошки отац који се каје што се пре две деценије није подвргао васектомији и, да, јесам копулирао са госпођицом Ванесом Приселицом. Вишекратно и симултано смо доживљавали климакс. Ипак, у односу на нека пређашња искуства-ништа нарочито. Ја то приписујем њеној пластифицираности.

ВАНЕСА: А ти си ми па неки тигар? Млакоњо!

(Ванеса крене да спусти руку у торбицу али је Иван заустави и одузме јој . Баци је у страну)

ВАНЕСА: Скоте, не ради то, скоте!

ИВАН: Ш'а је?

ВАНЕСА: Ту су моји лекови, живот'њо!

ВИКТОР: Сигурно антидепресиви.

ВАНЕСА: Како сте погодили?!

ВИКТОР: Ко прави онакву емисију има све разлоге да буде депресиван.

ВАНЕСА: Свињо сељачка!Ја сам хтела ни из шта да те подигхнем а ти мени тако!

БОГДАН: Рече моја бивша наложница, јуче пристигла експресним возом, право . из предграђа Шековића

ИВАН: Алоооо бреееее!

(Пауза)

ИВАН: Има нас премного у курац!. Тако не иде.

НЕБА: Да неће и овоме да почне да се мути у глави?

ИВАН: Нема шансе, пиздо! Ти, како си дошла овде?

(Марта устаје. Виктор покушава да је задржи али она одгурне његову руку)

МАРТА: А шта мислиш како је дошла? Авионом? Преко терасе, из суседне собе, морону!

БОГДАН: Болесна амбиција!

ВАНЕСА: Мрцине балканске, кад год неко ради ви-болесно је амбициозан, а да се не преради, а да не полуди од много књига! Доста ми је, вала! Ил пуковник ил покојник! Газићу преко лешева, бре! Хјо, лепо ми је нана говор'ла да се пазим Србијанаца!

ИВАН: Викторе, дај ми лову па да палим! А ти цупи смањи доживљај!

ВАНЕСА: Поведи ме са собом, бићу твоја сексуална робиња!

БОГДАН: Шта би све дала да дође до приче. Ето, то је професионализам!

ВАНЕСА: Оно што би ја дала ти никад ниси добио.

БОГДАН: Само оно што треба мом либиду.

ВАНЕСА: Не баш. Имам пицајзле.

БОГДАН: Чудновато! Ја не осећам никакву непријатну сензацију у пределу међуножја!

ВАНЕСА: Можда зато што нема шта да те сврби, папчино дртава!

ИВАН: Доста приче! Дај паре или убијам све!Одмах!!!!

(Марта се баци на њега рву се око пушке али је он одгурне)

ИВАН: Срце, не изазивај ме!

МАРТА: Пустио си ме у име старих дана? Па, немој!

ИВАН:И нећу! Убићу ти Виктора па палим! Са тобом! Да ти огадим живот још мало!

МАРТА: То је немогуће.

ВИКТОР: Зашто бих ти ја помогао ако ћеш ме убити?

ИВАН: Зато што могу да те убијам на парче или одједном а оно на парче много боли.

БОГДАН: Једна релеватна сугестија или,народски речено:предлог

ИВАН: Реци.

БОГДАН: Шта кажете да лепо нас пустите а чек добијете тако што ћете Виктора уценити Мартом као што сте малочас лепо урадили?

ВАНЕСА: Уради то одмах и усрећићу те ко ниједна жена па била она и ханума.

ИВАН: Пази, има смисла.

(Иван нанишани на Марту. Из вецеа улази Сајо, унакажен)

САЈО: Готови сте!

НЕБА: Овај ко из хорора!

БОГДАН: Најнижи облици живота ће преживети нуклеарну катастрофу. Сајо је жив доказ за то!

ВАНЕСА: Могу ли да укључим камеру за минут?

ИВАН: Важи! Ово хоћу и ја да имам у колекцији! Ко курчевни Најсмешнији кућни јебени видео! Ха!

САЈО: О, Ванеса! Било је то најлепших тридесет секунди у мом животу!

НЕБА: Ова је платила информацију у натури!

БОГДАН: Мала блудница, шта сам вам рекао! Недостатак технике вешто надомешћује вишком енузијазма.

ВАНЕСА: Немојте, није тако било. Нисам га ни осетила!

ВИКТОР: Зна ли овај човек где се налази?

САЈО: У хотелу.

ИВАН: А ко си ти?

САЈО: Ја сам….фриклајмбер.

ИВАН: Ниси ти фриклајмбер него један обичан курајбер.А шта ћеш овде?

МАРТА: Види га, прима се јер је паметнији од контузованог морона.

САЈО: Да те средим.

ИВАН: А где ти је пушка?

САЈО: А за то треба пушка?

ИВАН: Треба.

САЈО: Трт!

БОГДАН: Исправно речено.

ИВАН: Имаш оружје?

САЈО: Оовааај…

(Сајо се опипава, збуњено)

САЈО:Не.

ИВАН: Е, ако немаш оружје не можеш да се играш.

САЈО: Што ће рећи?

ИВАН: Ајде ти полако.

САЈО: Где?

ИВАН: Тамо одакле си дошао. Хајде, хајде.

(Сајо покорно одлази у купатило)

ИВАН: На симс.

САЈО(оф): Врти ми се у глави.

ИВАН: Тако и треба. Ванеса, овамо.

(Ванеса устаје снимајући и одлази до купатила)

ИВАН: Скочи!

САЈО(оф): Нећу.

ИВАН: Какав си ти фриклајмбер ако нећеш?

(САЈИН УЖАСАВАЈУЋИ КРИК,ОФ. Ванеса се мало затетура. Иван је привуче себи)

ИВАН: Ајде, срце, улази унутра и јави ми шта видиш.

(Ванеса улази са укљученом камером)

ИВАН: И, шта видиш?

(Сви су у ишчекивању. ВАНЕСИНО БЉУВАЊЕ,ОФ. Иван се задовољно искези)

БОГДАН: Нема му спаса.

НЕБА: Будала, умро је неколико пута.

БОГДАН: Треба дуго времена да информација стигне до мозга.

ВИКТОР: Човек је пукао као лубеница а они о нервном систему.

МАРТА: Ћути, ћути!

(Виктор покуша да је загрли али га она одгурне. У собу улази снуждена Ванеса. Уруци јој тужно виси камера. Прилази Ивану)

ИВАН: Фуј, одмакни се! Баздиш ко рахметли- Сајо!

(Ванеса му забије турпију у врат ишчупа пиштољ из панталона. Одгурне пушку до врата. Иван пада на под, држећи крвави врат)

ИВАН: Курво, јебем ли ти те ти јебем да ти јебем и још помало! А ти, Викторе, ти и твоја турпија!Содомисто! Љубави, дођи да ме превијеш!

(Крвари и превија се по земљи)

МАРТА: Нек те превије она која те пробушила!

ВИКТОР: Ванеса, било би лепо да зовемо полицију!

ВАНЕСА: Не прилази! Ништа није готово!

ВИКТОР: Ванеса, под шоком си. Дај ми пиштољ!

ВАНЕСА: Ви мислите да је мој посао лак?

СВИ:Не, ма какви!

ВАНЕСА: Немојте да ми ту изгиравате антички хор! Немате ви појма! Не знате колико су ове уснице или ове сисе коштале и зато-језик за зубе! Да знате с колико сам скотова морала да спавам да бих дошла овде ви би рекли да нисам нормална!
ВИКТОР: Не, то нико не каже. Тренутно си само лоше расположена, то је све.
НЕБА: Последњих тридесет година тренутно.
ВАНЕСА: Доста ми је тих психоаналитичких глупости! Мој емисији опада гледаност и само ви ми можете помоћи да поново заживи!
ИВАН: Не разумем.
МАРТА:: И боље да не знаш.
ВАНЕСА: Знаћете.Овако: прво ћу ја да докрајчим оног са турпијом у грлу. После ће Виктор да уцмека, претходно рањен, све вас а онда ћу ја да га уцмекам и, као једина преживела, направим ексклузивну емисију. Чек наравно, иде у мој џеп.
БОГДАН: То је изван мојих граница перцепције!
НЕБА: Чак и за наш укус.
ВАНЕСА: А ако вам кажем да ћу постати и најчитанија српска списатељица и продати права Срђану Драгојевићу да сними филм?
БОГДАН: Свака част колегинице.У вашем лудилу има логике и система.
ВАНЕСА(поласкано): Фала вел'ка!
НЕБА: Није лоше.
ВИКТОР: Недостаје само један мали детаљ.
(Виктор устаје и креће према вратима)
ВАНЕСА: Где си ти кренуо?
ВИКТОР: Шта ће ти ексклузивна прича ако немаш снимак а ја не желим да снимам?
ВАНЕСА: На колена, пардон, кољена!
(Виктор клекне поред торбе. Из купатила долази Сајо који више личи на флеку него на флеку од човека, што и јесте)
САЈО: Ово баш боли, Сунце ли вам јебем оно фриклајмберско!
ИВАН: Кад ти кажем да умреш ти умри!
ВИКТОР: Марта, желим децу!

(Иван ишчупа турпију из свог врата и скочи на Сају и забије му турпију у врат. Виктор баци торбу Марти и , у лету, проспу се ствари и оружје по поду. Сви се баце на оружје. Марта зграби пушку и упуца Ишкета у лице)

ИВАН: Тусон зарез Аризона, Монстер трак екстраваганцаааа!

(Марта га овери још једном. Неба зграби скакавац и скочи на Богдана)

НЕБА: Татицеее!

БОГДАН: Сине Небојша!

(Истовремено Богдан добије бодеж у стомак а син метак у срце. Падну, загрљени.Сајо иде на Ванесу, ишчупа турпију из врата и гађа је к'о шурикеном и погоди је право у лице.Она врисне)

ВАНЕСА(издишући): Сав тај фејс-лифтинг низашта! Хјо бедака!

(Сајо се, окреће око себе ,суманут, са пушком у руци циља а онда кад нациља на Марту Виктор искочи иза фотеље)

ВИКТОР: Сајо, јури мене!

(Сајо се окрене према њему.Марта пуца у Саја.Он ,збуњен, окреће леђа и ставља метак који му је испао из џепа у пушку)

МАРТА: Цркни већ једном!

(Марта стиже до "клик" у револверу. Сајо се окрене према њој , спакује метзак у пушку и разнесе је а онда спусти пушку , прође поред запањеног Виктора)

САЈО: Нека, ја ћу господине.Добродошли у наш хотел са четири звездице! Имамо сјајну услугу, џакузи, ер-кондишн, порно-канале….

(Сајо одлази у клозет, отвара врата, кораци, оф, крик и туп пад,оф. Виктор устаје. Крене напоље. Задржи се поред Марте. Клекне, пољуби је у чело. Вади тикет из ципеле, исцепа га и разбаца папириће по соби. Одгура тросед од врата, излази. Затвара врата. Мрак)

/КРАЈ/

Channel Guide.url